

Swjatočna primica w Radworju

Druhi dzeń jutrow (14. 4.) woswjeći naš wjesnjan, nowoměšnik knjez Jurij Kral swoju primicu. Hižo 1:38 hodž. hromadžachu so syły wěriwych, serbska a němska młodžina z chorhojemi před ródnyim statokom („Jandželom“), zo bychu nowoměšnika do domu božeho přewodželi. W najrjeńšim wjedrje pohibowaše so čah do cyrkwy. Primicianta přewodžeše wosadny farar, k. Józef Nowak, ministranća, małe a wulke družki. Pišćele swjatočnje zahrachu, hdyž primiciant do cyrkwy zastupi. Ministrant z rjanej basnju nowoměšnika před kehelkami postrowi. Mjez tym so cyrkej z wosadnymi a wěriwymi ze wšěch kónčin pjelnješe, a mnohi ani městna we lawce njedosta.

Woltar je z kwětkami najrjeńšo debjeny a blyska so w poľnym swětle, hdyž so boža mša započina, při kotrejž asistujetaj wosadny k. farar a kapłan k. diakon Rjeda. Cyrkwinski chór spěwa štyrihlósnu missu St. Clemensa wot Lemachera jara wustojnje pod młodym dirigentom Joachimom Brankačkom, wučerjom na wyšej šuli w Budyšinje. Lubowar

boži; tón bu poswjećeny l. 1896. Posledni primiciant w starej farskej cyrkwi bě před 63 lětami njebohi konsistorialny rada Jurij Kral, farar w Drježdžanach, přeni w nowej pak w léće 1916 farar k. dr. Beno-Šolta-Pěrnjanski.

K swj. woprawjenju přistupiču přeni mać nowoměšnika, jeho sotře, přiwuzni a kmótra. Nan nowoměšnika, Jan Kral, toho krasneho dnja dožiwił njeje; wón padny poslednje dny wójny. Hnujacy bě wokomik, hdyž nowoměšnik wudžělujo swj. woprawjenje

hudžby, wosebje cyrkwinskeje, bě překwapjeny a zahorjeny slyšo, z kajkej wustojnosću so missa a wosebje „Sanktus“ spěwa. Tuž slawa a džak našemu chórej! — K. farar přečita na spočatku swjedženskeho přédowanja telegram Swj. Wótca z Roma, pólšany farskemu zarjadej. W nim wudžěli Swj. Wótc Pius XII. primiciantej, krejnym přiwuznym a wšěm na swjedženskej primicy přítomnym swoje (bamžowske) požohnowanje. Z tym je Swj. Wótc cyle wěsće na nas Serbow a tu tež na Radwor spominał, kotryž je před 30 lětami jako tehdyši bamžowski nuntius w Barlinje wopytał. W swojim přédowanju rozložil k. farar tři najwážniše nadawki měšnika: wučić, za kralestwo Krystusowe džělać a wojować a chore duše lěkować. Što woznamjenja za Krystusa džělać a wojować, widžimy na wosudže młodeho měšnika, matraja Alojsa Andrickeho, kotryž bě naš posledni primiciant. Primiciant k. Kral je šesty syn našeje wosady, kotryž wuńdže jako měšnik do Knjezoweje winicy, doniž wobsteji naš rjany nowy dom

prěnju swjatu hosćiju njeseše k swojej maćeri; to hnuje wšěch wěriwych a wozboža nowoměšnika a — mać —! Po božej mši wudžělowaše primiciant hišće sylam wěriwych nowoměšniske požohnowanje.

Swjatočnosć porjeńči naša młodžina z tym, zo njelutuju prócy a džěla zhotowi rjane pletwy a čestne wrota před cyrkwiu a wótenym domom, kaž tež wulkotne plećwa před woltarnišćom. Wšěm, kotřiž su pomhali, „Zaplać Bóh!“ J. P.